I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 3359/93

af 2. december 1993

om ændring af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ferrosilicium med oprindelse i Rusland, Kasakhstan, Ukraine, Island, Norge, Sverige, Venezuela og Brasilien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 14 og 15,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultationer i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 2409/87 [2] en midlertidig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med oprindelse i Brasilien og godtog tilsagn fra et brasiliansk selskab og fra Promsyrioimport i Sovjetunionen.

(2) Rådet indførte ved forordning (EØF) nr. 3650/87 [3] en endelig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med oprindelse i Brasilien.

(3) Ved forordning (EØF) nr. 341/90 [4] godtog Rådet i februar 1990 tilsagn og indførte en endelig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med oprindelse i Island, Norge, Sverige, Venezuela og Jugoslavien, bortset fra ferrosilicium solgt til eksport til Fællesskabet af de selskaber, hvis tilsagn var blevet godtaget.

(4) Rådet indførte ved forordning (EØF) nr. 1115/91 [5] en endelig antidumpingtold i forbindelse med den fornyede undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ferrosilicium med oprindelse i Brasilien.

Kommissionen godtog ved afgørelse 91/240/EØF [6] tilsagn afgivet af visse eksportører i forbindelse med den fornyede undersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af ferrosilicium med oprindelse i Brasilien og afsluttede undersøgelsen angående de pågældende eksportører.

(5) Kommissionen offentliggjorde i februar 1992 en meddelelse [7] om det forestående ophør af tilsagnet fra det sovjetiske selskab Promsyrioimport i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(6) I februar 1992 anmodede Liaison Committee of Ferro-Alloys Industries i EF (CLIFA) på vegne af fællesskabsproducenterne, som hævdes af tegne sig for 98 % af produktionen i Fællesskabet af ferrosilicium, om en fornyet undersøgelse af alle i betragtning 1 til 4 nævnte foranstaltninger.

(7) Kommissionen besluttede efter konsultationer, at der var tilstrækkeligt bevis til at begrunde en fornyet undersøgelse af de i betragtning 1 til 4 nævnte forordninger og afgørelser i overensstemmelse med artikel 14 og 15 i forordning (EØF) nr. 2423/88 og offentliggjorde en meddelelse om indledning af en undersøgelse i maj 1992 [8].

(8) Kommissionen offentliggjorde i august 1992 [9] i overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2423/88 en meddelelse om, at de

[1] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.
[2] EFT nr. L 219 af 8. 8. 1987, s. 24.
[3] EFT nr. L 343 af 5. 12. 1987, s. 1.
[4] EFT nr. L 38 af 10. 2. 1990, s. 1.
[5] EFT nr. L 111 af 3. 5. 1991, s. 1.
[6] EFT nr. L 111 af 3. 5. 1991, s. 47.
[7] EFT nr. C 37 af 15. 2. 1992, s. 22.
[8] EFT nr. C 115 af 6. 5. 1992, s. 2.
[9] EFT nr. C 186 af 23. 7. 1992, s. 25.

gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af ferrosilicium med oprindelse i det tidligere Sovjetunionen videreførtes under den fornyede procedure.

(9) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og fællesskabsproducenter, som den vidste var berørt af proceduren, og gav dem lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

(10) På en importørs anmodning gav Kommissionen endvidere de direkte berørte parter lejlighed til at blive hørt mundtligt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(11) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at fastslå, om der fandt dumping sted og forvoldtes skade som følge heraf, og aflagde kontrolbesøg hos :

a) *Producenter i EF:*

— Sociedad Española de Carburos Metálicos, Spanien

— Péchiney Électrométallurgie, Frankrig

— SKW Trostberg AG, Tyskland

b) *Eksporterende producenter:*

— Fesil KS, Norge

— Elkem A/S, Norge

— Icelandic Alloys, Island

— Vargön Alloys, Sverige

— CVG Fesilven, Venezuela

— Companhia Brasileira Carbureto de Cálcio (CBCC), Brasilien

— Companhia de Ferroligas da Bahia Ferbasa, Brasilien

— Italmagnésio SA, Brasilien

— Companhia Paulista de Ferroligas, Brasilien

— Tovarna Dusika Ruse, Slovenien

c) *Uafhængige importører:*

— Considar, Belgien

— SA des Minerais, Luxembourg

d) *Forretningsmæssigt forbundne importører:*

— Elkem GmbH, Tyskland

— Elkem Alloys Ltd, Det Forenede Kongerige

— Fesil Alloys Ltd, Det Forenede Kongerige

— Fesil GmbH, Tyskland.

(12) Kommissionen anmodede om og modtog redegørelser fra klagerne, de nævnte eksportører samt en række henholdsvis uafhængige og forbundne importører og efterprøvede alle oplysninger, i det omfang den fandt det nødvendigt.

(13) Eksportørerne, de forbundne importører, en uafhængig importør og den klagende erhvervsgren anmodede om og blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at anbefale indførelse af en ændret antidumpingtold. Kommissionen tog i sine afgørelser behørigt hensyn til de pågældende parters redegørelser.

(14) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden 1. januar 1991 til 30. april 1992.

B. VARE

1. Beskrivelse af varen

(15) Den pågældende vare er ferrosilicium med indhold af silicium på mellem 20 og 96 vægtprocent, som eksporteres af de lande, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, og henhører under KN-kode 7202 21 90, 7202 21 10 og ex 7202 29 00.

(16) En eksportør og en importør påstod, at der er væsentlige forskelle i fysiske egenskaber ved de hyppigst solgte kvaliteter af ferrosilicium, dvs. ferrosilicium med indhold af silicium på henholdsvis 45 vægtprocent og 75 vægtprocent, for så vidt angår kemisk sammensætning, tyngde, vægt, masse, densitet, farve, hårdhed og kølefaktor, samt at de metallurgiske egenskaber ikke er de samme. De påstod også, at produktionsprocessen for de to typer kræver forskellige produktionsfaciliteter og derfor fører til forskelle i klassificering, håndtering, forbrug, forsyning og prisfastsættelse.

Endvidere påpegede de to parter, at ferrosilicium med indhold af silicium på 45 vægtprocent ikke kan ombyttes med ferrosilicium med indhold af silicium på 75 vægtprocent. Ferrosilicium med indhold af silicium på 45 vægtprocent burde derfor undtages fra proceduren.

(17) For så vidt angår de tilfælde, hvor den pågældende vare består af flere kvaliteter, ønsker Kommissionen at minde om, at spørgsmålet om, hvorvidt disse forskellige varetyper kan betragtes som en og samme vare, skal besvares på grundlag af de forskellige kvaliteters fysiske og kemiske egenskaber og anvendelser.

(18) Undersøgelsen har vist, at ferrosilicium med indhold af silicium på 45 vægtprocent og på 75 vægtprocent har samme grundlæggende fysiske og kemiske egenskaber. De kan desuden erstatte hinanden i de vigtigste anvendelser som afiltningsmiddel i stålproduktion og/eller som legeringsbestanddel i højtemperaturstål og pladestål og må derfor anses for at være en og samme vare i forbindelse med denne procedure.

2. **Samme vare**

(19) Kommissionen fastslog, at ferrosilicium produceret i EF og ferrosilicium solgt eller produceret i Brasilien, Venezuela, Island, Norge, Sverige og republikkerne i det tidligere Jugoslavien i enhver henseende er samme vare som den vare, der eksporteres af de lande, der er omfattet af denne procedure.

(20) Rådet bekræfter disse resultater.

C. **NORMAL VÆRDI OG EKSPORTPRIS**

1. **Norge**

a) *Normal værdi*

(21) De norske producenter deltog i to særskilte koncerner og solgte gennem forbundne salgsselskaber, som eksporterer størstedelen af deres varer til forbundne importører i Fællesskabet.

(22) Salget på det norske hjemmemarked udgjorde i intet tilfælde 5 % af eksporten af varen til Fællesskabet, hvilket Kommissionen altid har anset for den mindste repræsentative mængde med henblik på en sammenligning.

(23) Den normale værdi for de norske producenter blev derfor beregnet i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Den blev beregnet på grundlag af de faste og variable omkostninger til råmaterialer og fremstilling af den vare, der eksporteredes til Fællesskabet, plus et rimeligt beløb for salgs-, administrations- og andre generalomkostninger samt en rimelig fortjenstmargen. For hver af de to norske koncerner blev der beregnet et vejet gennemsnit af de producerende datterselskabers produktionsomkostninger.

I begge tilfælde blev hverken ferrosilicium eller varer fra samme erhvervssektor solgt i repræsentative mængder på hjemmemarkedet, og salgs-, general- og administrationsomkostninger samt fortjeneste blev derfor fastlagt på grundlag af de oplysninger, Kommissionen havde til rådighed om denne varesektor i Norge. Det blev anset for at være et rimeligt grundlag i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

En fortjenstmargen på 6 % blev lagt til de samlede omkostninger ved varen. Det var i overensstemmelse med, hvad der blev anset for nødvendigt for, at EF-erhvervsgrenen fortsat kunne være levedygtig.

b) *Eksportpris*

(24) I de tilfælde, hvor varerne solgtes direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, blev eksportpriserne fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen ved eksport til Fællesskabet.

(25) I de tilfælde, hvor varerne eksporteredes til forbundne importører i Fællesskabet, blev eksportpriserne beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88 på grundlag af priserne ved videresalg til den første uafhængige køber med justering for alle omkostninger, der påløb mellem import og videresalg, samt en fortjenstmargen på 3 %, som blev anset for rimelig på grundlag af de oplysninger, Kommissionen havde til rådighed om den pågældende varesektor.

2. **Island**

a) *Normal værdi*

(26) Ferrosilicium solgtes ikke på hjemmemarkedet i Island, og den normale værdi blev derfor beregnet i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88. For så vidt angår salgs-, general- og administrationsomkostninger og fortjeneste, var det samme situation som for Norge, og den normale værdi blev derfor fastlagt på samme grundlag (se betragtning 23).

b) *Eksportpris*

(27) Islands eneste producent, Icelandic Alloys Ltd, solgte sine varer til Fællesskabet gennem en norsk koncern, som har en betydelig aktiepost i selskabet (se betragtning 21).

(28) For at opnå sammenlignelighed mellem den normale værdi og eksportprisen måtte denne derfor beregnes på grundlag af den pris, til hvilken det norske selskab videresolgte den pågældende vare til uafhængige købere i Fællesskabet, jf. artikel 2, stk. 8, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Der blev i overensstemmelse hermed foretaget justering for en anslået fortjenstmargen på 3 % i forbindelse med salg i den pågældende sektor.

3. **Sverige**

a) *Normal værdi*

(29) Den svenske producents salg på hjemmemarkedet omfattede mere end 5 % af eksporten til Fællesskabet og var således af tilstrækkeligt stort omfang til at udgøre et repræsentativt marked og et passende grundlag for beregningen af den normale værdi.

(30) Den normale værdi blev derfor beregnet på grundlag af de vejede gennemsnitlige hjemmemarkedspriser for ferrosilicium i normal handel i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(31) Kommissionen anvendte nettopriser, eksklusive alle rabatter og afslag med direkte tilknytning til de pågældende salg.

b) *Eksportpris*

(32) Da alle varer eksporteredes direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, blev eksportpriserne fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen ved eksport til Fællesskabet.

4. Venezuela

a) *Normal værdi*

(33) Den venezuelanske producents salg på hjemmemarkedet omfattede mere end 5 % af eksporten til Fællesskabet og var derfor af tilstrækkeligt stort omfang til at udgøre et repræsentativt marked og et passende grundlag for beregningen af den normale værdi.

(34) 70 % af salget på hjemmemarkedet foregik til forbundne selskaber til forarbejdning og kunne derfor ikke betragtes som salg i normal handel. Den resterende del af salget skete ikke til priser, som i normal handel gav mulighed for at dække alle rimeligt pålagte omkostninger. Den normale værdi blev derfor beregnet i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Kommissionen kunne i betragtning af hjemmemarkedssalgets omfang beregne salgs-, general- og administrationsomkostningerne under henvisning til de omkostninger, der påløb for producenten på salget af varerne på hjemmemarkedet.

En fortjenstmargen på 6 % på de samlede produktionsomkostninger blev anset for rimelig (se betragtning 23).

b) *Eksportpris*

(35) Da varerne solgtes direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, blev eksportpriserne fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen ved eksport til Fællesskabet.

5. Brasilien

a) *Normal værdi*

(36) Alle de brasilianske producenters samlede salg på hjemmemarkedet omfattede mere end 5 % af eksporten til Fællesskabet og var derfor af tilstrækkeligt stort omfang til at udgøre et repræsentativt marked og et passende grundlag for beregningen af den normale værdi.

(37) I betragtning af de betydelige prissvingninger som følge af den høje inflation i Brasilien, blev den normale værdi fastlagt på månedsbasis, enten under henvisning til salget på hjemmemarkedet eller i påkommende tilfælde under henvisning til den beregnede værdi som defineret i det følgende.

(38) Kommissionen undersøgte, hvorvidt varerne var blevet solgt i normal handel på hjemmemarkedet, ved i hvert enkelt tilfælde at sammenligne hjemmemarkedspriserne med produktionsomkostningerne pr. ton for hver enkelt producent i samme månedlige periode.

I de måneder, hvor salget blev anset for fortjenstgivende, blev den normale værdi fastlagt for den pågældende måned på grundlag af hjemmemarkedspriserne i henhold til artikel 2, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

I alle andre tilfælde blev den normale værdi beregnet i henhold til artikel 2, stk. 3, litra b), nr. ii), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

På grund af salgets omfang på hjemmemarkedet kunne Kommissionen beregne salgs-, general- og administrationsomkostningerne under henvisning til de påløbne omkostninger for producenten ved salg på hjemmemarkedet. En fortjenstmargen på 6 % blev også lagt til (se betragtning 23).

b) *Eksportpris*

(39) Da varerne solgtes direkte til uafhængige importører i Fællesskabet, blev eksportpriserne fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen ved eksport til Fællesskabet.

6. Kasakhstan, Ukraine, Rusland

a) *Normal værdi*

(40) Ifølge de oplysninger, Kommissionen har til rådighed, var der kun faciliteter til produktion af ferrosilicium i Kasakhstan, Ukraine og Rusland blandt landene i det tidligere Sovjetunionen. Det var imidlertid ikke muligt at skelne mellem varerne på grundlag af oprindelse, da de eksporteredes til Fællesskabet af en russisk forhandler, som ikke foretog en sådan sondring.

Da alle tre lande er lande uden markedsøkonomi efter artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88, blev den normale værdi fastlagt på grundlag af oplysninger fra et land med markedsøkonomi, hvor varen produceredes.

Kommissionen valgte Norge som referenceland. Producenterne fra de tre berørte lande gjorde ikke indsigelse herimod. Den norske ferrosiliciumindustri angav store produktionsmængder og lave produktionsomkostninger og syntes i sammenligning med andre kendte producentlande at være en effektiv producent på grund af den lette adgang til vandkraftelektricitet, som er det dyreste input i forbindelse med produktionen af ferrosilicium. Norge blev derfor anset for at være et hensigtsmæssigt og ikke urimeligt valg som land med markedsøkonomi.

(41) Den normale værdi for Norge blev fastlagt som beskrevet i betragtning 23.

b) *Eksportpris*

(42) Producenterne fra Ukraine og Rusland samarbejdede ikke, og det konstateredes, at det spørgeskema, som producenten fra Kasakhstan havde udfyldt, var unøjagtigt for så vidt angår eksportpriser, og oplysningerne kunne derfor ikke bruges.

Kommissionen kontrollerede mere end 70 % af den samlede eksport foretaget gennem handelsorganisationen Promsyrioimport, som repræsenterede producenter i Kasakhstan, Ukraine og Rusland. Det blev betragtet som en repræsentativ mængde for alle transaktioner foretaget af producenterne i Kasakhstan, Ukraine og Rusland i denne periode.

Eksportprisen blev derfor fastlagt på grundlag af prisen til den første uafhængige køber.

D. SAMMENLIGNING

(43) Ved sammenligningen af den normale værdi og eksportpriserne tog Kommissionen for hvert enkelt land i overensstemmelse med artikel 2, stk. 9 og 10, i forordning (EØF) nr. 2423/88 i påkommende tilfælde hensyn til forskelle, som direkte påvirkede prisernes sammenlignelighed, såsom visse salgsomkostninger, dvs. kreditvilkår, transport-, forsikrings-, håndterings- og emballeringsomkostninger og tilknyttede omkostninger.

For Kasakhstan, Ukraine og Rusland blev der foretaget justering for forskelle i fysiske egenskaber, specielt sigtning, knusning og vejning. Den normale værdi for alle tre lande blev justeret med et beløb baseret på et rimeligt skøn over værdien, da påstanden om forskelle var underbygget.

(44) Til alle sammenligninger anvendtes priser i samme handelsled.

E. DUMPINGMARGEN

(45) Dumpingmargenerne var lig med forskellen mellem den normale værdi og prisen ved eksport til Fællesskabet.

1. Norge

(46) For selskaberne Elkem og Fesil var den vejede gennemsnitlige dumpingmargen 6,8 % af prisen frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

(47) Det blev fastslået, at de to selskaber var ansvarlige for al eksport til Fællesskabet af ferrosilicium af norsk oprindelse, og det blev derfor anset for passende at anvende denne margen for Norge som helhed.

2. Island

(48) For det berørte selskab var den vejede gennemsnitlige dumpingmargen 6,8 % af prisen frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

(49) Det blev fastslået, at selskabet var ansvarligt for al eksport til Fællesskabet af ferrosilicium af islandsk oprindelse, og det blev derfor anset for passende at anvende denne margen for Island som helhed.

3. Sverige

(50) For det berørte selskab var den vejede gennemsnitlige dumpingmargen 7,4 % af prisen frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

(51) Det blev fastslået, at selskabet var ansvarligt for al eksport til Fællesskabet af ferrosilicium af svensk oprindelse, og det blev derfor anset for passende at anvende denne margen for Sverige som helhed.

4. Venezuela

(52) For selskabet CVG Fesilven var den vejede gennemsnitlige dumpingmargen 20,4 % af prisen frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

(53) For så vidt angår de selskaber, som hverken samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen eller besvarede Kommissionens spørgeskema på en tilfredsstillende måde, fastlagde Kommissionen dumpingmargenen på grundlag af de tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Kommissionen anså i den forbindelse den margen, der var fastslået for selskabet Fesilven, for det bedst egnede grundlag.

5. Brasilien

(54) For de berørte selskaber udgjorde de vejede gennemsnitlige dumpingmargener følgende procentsatser af prisen frit Fællesskabets grænse, ufortoldet :

Companhia Brasileira Carbureto de Cálcio	9,2 %
Ferbasa	22,8 %
Italmagnésio	25,0 %.

(55) For de brasilianske selskaber, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, og for hvilke det konstateredes, at de ikke havde eksporteret den pågældende vare i undersøgelsesperioden (Rima Electrometalurgia SA, Companhia Paulista de Ferroligas, Companhia Ferroligas Minas Gerais Minasligas), fandt Kommissionen, at det bedst egnede grundlag var den vejede gennemsnitlige dumpingmargen, der konstateredes for de selskaber, som eksporterede. Denne margen var 20,53 %.

(56) For selskaber, som hverken samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen eller besvarede Kommissionens spørgeskema på en tilfredsstillende måde, fandt Kommissionen, at dumpingmargenen burde fastlægges på grundlag af de tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88. Kommissionen fandt i den forbindelse, at de mest rimelige kendsgerninger var blevet fastslået i forbindelse med undersøgelsen, og at det bedst egnede grundlag ville være den højeste konstaterede dumpingmargen for Brasilien for at undgå omgåelse af antidumpingtolden og for ikke at belønne manglende samarbejdsvilje.

6. Kasakhstan, Ukraine og Rusland

(57) For de pågældende lande udgjorde de vejede gennemsnitlige dumpingmargener følgende procentsatser af prisen frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Kasakhstan	74 %
Ukraine	74 %
Rusland	74 %.

7. De øvrige republikker i det tidligere Sovjetunionen

(58) En fornyet undersøgelse af foranstaltningerne vedrørende disse republikker var ikke nødvendig, da den pågældende vare med oprindelse i de øvrige republikker i det tidligere Sovjetunionen ikke importeredes til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Antidumpingforanstaltningerne vedrørende disse republikker bør derfor ikke opretholdes.

8. Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien og republikkerne Bosnien-Hercegovina og Slovenien

(59) Der blev ikke foretaget dumpingberegninger for producenter etableret i ovennævnte lande, da deres bidrag til den forvoldte skade var ubetydelige (se betragtning 62).

9. Konklusioner

(60) Rådet bekræfter ovenstående konklusioner.

F. SKADE

1. Kumulering

(61) Virkningerne af importen fra de lande, der indgik i den fornyede undersøgelse, måtte generelt analyseres kumulativt, eftersom eksporten af varer med oprindelse i hvert enkelt land omfattede betydelige mængder af den pågældende vare, konkurrerede med produktionen i Fællesskabet og med hinanden, og fordi forhandlernes markedsadfærd var identisk.

(62) Importen fra republikkerne Bosnien-Hercegovina og Slovenien og den tidligere jugoslaviske republik Makedonien var imidlertid minimal. En ubetydelig import fra disse lande efter toldens indførelse er ikke en omstændighed, der i forbindelse med en fornyet procedure i sig selv berettiger til, at tolden ophæves over for disse lande, eller at importen fra disse lande ikke kumuleres med anden import; det konstateredes imidlertid, at produktionsfaciliteterne i republikken Bosnien-Hercegovina er blevet alvorligt ødelagt og vil være ude af drift i et betragteligt tidsrum.

Den nuværende kapacitet i den tidligere jugoslaviske republik Makedonien og i Slovenien er så ubetydelig, at eksporten til Fællesskabet sandsynligvis vil være ubetydelig i den nærmeste fremtid. Det kan derfor forventes, at importen fra disse lande vil forblive på et minimalt niveau efter foranstaltningernes ophævelse. Bidrag til yderligere skade eller trussel om skade kan derfor ikke tilskrives importen fra disse lande.

(63) Rådet bekræfter disse resultater.

2. Dumpingimportens omfang, markedsandel og priser

Importmængde

(64) Importen af ferrosilicium fra de lande, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, steg fra 56 % af forbruget i 1988 til 60 % i 1991 og 69 % i begyndelsen af 1992:

— importen af varer fra Kasakhstan, Rusland og Ukraine steg stærkt fra 30 000 tons i 1988 (markedsandel på 6 %) til 72 000 tons i 1991 (markedsandel på 14 %) og 90 000 tons i 1992 (markedsandel på 16 %)

— importen fra Norge (ca. 200 000 tons om året), Island (ca. 20 000 tons om året) og Sverige (ca. 12 000 tons om året) var forholdsvis stabil mellem 1988 og 1992 med markedsandele på ca. 40 % for Norge, 4 % for Island og over 2 % for Sverige i 1992

— importen fra Brasilien steg fra 9 000 tons i 1988 (markedsandel på næsten 2 %), til 16 600 tons i 1991 (markedsandel på 3,2 %) og ca. 28 000 tons i 1992 (markedsandel på 5,5 % beregnet på årsbasis); i samme periode steg importen fra Venezuela fra 1 000 tons i 1988 til 8 600 tons i 1991 og ca. 9 000 tons i 1992 (markedsandel på næsten 2 %)

— importen fra republikkerne Bosnien-Hercegovina og Slovenien og den tidligere jugoslaviske republik Makedonien, de eneste lande i det tidligere Jugoslavien, som producerer ferrosilicium, faldt drastisk fra 18 000 tons i 1988 (markedsandel på næsten 4 %) til 3 000 tons for Slovenien, 2 000 tons for den tidligere jugoslaviske republik Makedonien og til under 1 000 tons for Bosnien-Hercegovina i 1992 (en markedsandel på under 1,2 % for de tre lande tilsammen).

Pris

(65) Priserne frit Fællesskabets grænse, fortoldet, til den første uafhængige køber i Fællesskabet for varen ved import fra de lande, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, var lavere end fællesskabsproducenternes gennemsnitspriser ab fabrik, som allerede var lave.

Sammenligningen blev foretaget i samme handelsled og viste følgende gennemsnitlige underbudsmargener:

— 9,9 % for Norge

— 9,9 % for Island

— 7,8 % for Sverige

— 20,1 % for Brasilien

— 20,0 % for Venezuela

— 58,2 % for Ukraine, Rusland og Kasakhstan.

(66) Rådet bekræfter disse resultater.

3. EF-erhvervsgrenens situation

Produktion, kapacitet og udnyttelsesgrad

(67) Fællesskabets produktion af ferrosilicium faldt fra ca. 190 000 tons i 1989 til 132 000 tons i 1991 og 102 000 tons i 1992. Selv om produktionskapaciteten formindskedes fra næsten 255 000 tons i 1989 til ca. 200 000 tons i 1992, faldt udnyttelsesgraden ikke desto mindre fra 75 % i 1989 til 48 % i 1992.

Salgsmængde og markedsandel

(68) Der var en nedgang i fællesskabsproducenternes salg af ferrosilicium i Fællesskabet fra 163 000 tons i 1989 til 135 000 tons i 1990, 122 000 tons i 1991 og ca. 100 000 tons i 1992.

Mellem 1989 og 1992 formindskedes fællesskabsproducenternes markedsandel således: fra 30 % i 1989, til 25 % i 1990, 23 % i 1991 og 13 % i 1992 (fire måneder), samtidig med at det årlige forbrug i Fællesskabet mellem 1988 og 1989 steg fra 490 000 tons til 535 000 tons og siden har ligget på samme niveau.

Prisudvikling

(69) Importprisniveauet i undersøgelsesperioden betød, at fællesskabsproducenterne måtte sælge varen i Fællesskabet til priser, der i de fleste tilfælde ikke gav dem dækning for produktionsomkostningerne. Det lave prisniveau forhindrede således ikke blot fællesskabsproducenterne i at hæve priserne for at dække de stigende produktionsomkostninger, men tvang dem også til at sænke priserne, hvilket dog ikke bragte tabet af markedsandele til ophør.

Fortjeneste

(70) På grund af pristrykket og den faldende kapacitetsudnyttelse, som indvirkede negativt på mulighederne for at dække de faste omkostninger i denne meget kapitalkrævende industri, registrerede fællesskabsproducenterne som helhed dårlige finansielle resultater fra 1987 (undtagen i 1989, hvor de opnåede en mindre fortjeneste). Situationen forværredes yderligere efter 1990, specielt i undersøgelsesperioden, hvor alle fællesskabsproducenter led store tab. Et vejet gennemsnit af fællesskabsproducenternes resultater viser et tab på ca. 34 % i denne periode.

Beskæftigelse og investering

(71) Ferrosiliciumindustrien er ikke nogen arbejdskraftskrævende industri. Men der er alligevel konstateret en lille, men konstant nedgang i beskæftigelsen.

Investeringerne er blevet skåret ned, og i Italien har tre selskaber indstillet deres ferrosiliciumproduktion.

Konklusion

(72) Fællesskabsproducenternes stilling er forringet betydeligt som følge af de finansielle tab og tabet af markedsandele. Kommissionen konkluderer derfor, at erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(73) Rådet bekræfter disse resultater og konklusioner.

4. Årsagssammenhæng

(74) Kommissionen undersøgte, hvorvidt den væsentlige skade, der var påført erhvervsgrenen i Fællesskabet, skyldtes virkningerne af dumpingimporten, og konstaterede, at den stigende strøm af importerede varer fra de lande, der er omfattet af den fornyede undersøgelse, faldt sammen med et betydeligt tab af markedsandele og nedsat fortjeneste for erhvervsgrenen i Fællesskabet. Fællesskabets marked for ferrosilicium er et gennemsigtigt, prisfølsomt marked, hvor prisunderbuddene fra producenterne i de af undersøgelsen omfattede lande straks trykkede fællesskabsproducenternes priser. Fællesskabsproducenterne måtte justere priserne for at imødegå denne nedadgående pristendens.

(75) Rådet bekræfter disse resultater.

5. Andre faktorer

(76) Kommissionen undersøgte også, om andre faktorer end dumpingimporten havde forvoldt fællesskabsproducenterne skade.

(77) Det er allerede konstateret, at mange af fællesskabsproducenternes vanskeligheder skyldtes dumpingimport fra andre tredjelande som Sydafrika og Kina. Dette ændrer imidlertid ikke noget ved konklusionen, at de betydelige mængder og de lave priser på dumpingimporten fra de undersøgte lande også havde stor indvirkning på erhvervsgrenens vanskelige situation.

(78) Kommissionen fandt ikke andre faktorer, som kunne forklare EF-erhvervsgrenens vanskelige økonomiske situation. Der var således ikke tale om nogen anden betydelig import end den omtalte, og der var ingen nedgang i efterspørgslen mellem 1990 og 1992.

6. Konklusion

(79) Selv om importen fra Sydafrika, Kina, Polen og Egypten også har bidraget til EF-erhvervsgrenens vanskelige situation, konkluderer Kommissionen under disse omstændigheder, at virkningerne af dumpingimporten af ferrosilicium med oprindelse i Brasilien, Venezuela, Norge, Island, Sverige, Ukraine, Kasakhstan og Rusland, særskilt betragtet, må anses for stadig at forvolde erhvervsgrenen i Fællesskabet væsentlig skade. Enhver ophævelse af foranstaltningerne over for disse producenter vil derfor forøge skaden. Under disse omstændigheder er det ikke berettiget at ophæve foranstaltningerne. Forholdene kræver tværtimod en tilpasning af de eksisterende foranstaltninger til den nye situation.

Forbliver de gældende foranstaltninger uændret, udløber de, eller ophæves de, vil det nemlig betyde yderligere prisfald på de importerede varer, større pristryk på hele markedet i Fællesskabet, yderligere tab af markedsandele og nedgang i fortjeneste for den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet.

(80) Rådet bekræfter disse resultater og konklusioner.

G. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(81) Ved vurderingen af Fællesskabets interesser tog Kommissionen hensyn til visse grundlæggende elementer. Det egentlige formål med antidumpingforanstaltninger er at forhindre konkurrencefordrejning som følge af illoyal handelspraksis og således genetablere åbne, redelige konkurrencevilkår på markedet i Fællesskabet, hvilket grundlæggende er i Fællesskabets interesse. Opretholdes de gældende foranstaltninger ikke, vil det desuden yderligere forværre EF-erhvervsgrenens allerede vanskelige situation, som specielt giver sig udslag i manglende fortjeneste og tab af markedsandele, hvilket bringer erhvervsgrenens levedygtighed i fare. Tvinges erhvervsgrenen til at indstille produktionen, vil Fællesskabet blive fuldstændig afhængigt af forsyninger fra tredjelande.

Uden antidumpingforanstaltninger er der stor sandsynlighed for, at visse fællesskabsproducenter vil forsvinde i den nærmeste fremtid på grund af de tab, nogle af dem har lidt over en længere periode. Det bør i den forbindelse bemærkes, at nogle italienske producenter indstillede produktionen i begyndelsen af 1991. Enhver yderligere forværring af situationen vil bringe beskæftigelsen og investeringerne i den pågældende sektor i fare.

(82) Kommissionen erkender, at en antidumpingtold kan påvirke prisniveauet for de pågældende eksportører i Fællesskabet og følgelig have en vis indflydelse på deres varers relative konkurrencedygtighed. Den konkurrencefordel, der mistes, er imidlertid en følge af illoyal handelspraksis, som antidumpingforanstaltningerne har til formål at fjerne.

(83) Det blev også gjort gældende, at antidumpingforanstaltninger ville nedsætte antallet af konkurrenter på markedet. Det er imidlertid Kommissionens opfattelse, at antallet af konkurrenter på markedet i Fællesskabet ikke vil blive reduceret, hvis der indføres antidumpingforanstaltninger. Formålet med at fjerne de uretmæssige fordele, som følger af anvendelse af dumping, et tværtimod at bringe EF-erhvervsgrenens tilbagegang til standsning og således at bidrage til opretholdelse af et bredt udvalg af ferrosiliciumproducenter.

(84) Hvad angår forarbejdningsindustriens interesser, dvs. producenterne af specialstål, som er de endelige brugere af den pågældende vare i Fællesskabet, må de kortsigtede prisfordele vurderes på baggrund af de langsigtede virkninger af uredelige illoyale konkurrencevilkår. Hvis de gældende foranstaltninger ikke opretholdes, vil det således være en alvorlig trussel for EF-erhvervsgrenens levedygtighed, og forsyningerne og konkurrencen vil blive reduceret på forbrugernes bekostning, hvis erhvervsgrenen forsvinder. Det må desuden nævnes, at prisen på ferrosilicium i gennemsnit kun udgør 0,2 % af omkostningerne til en ton stål. Stigende omkostninger som følge af antidumpingforanstaltninger vil derfor kun have ubetydelige virkninger for de endelige brugere.

(85) Kommissionen finder derfor, at Fællesskabets interesser kræver en videreførelse af antidumpingforanstaltningerne for at hindre, at der forvoldes yderligere skade som følge af dumpingimporten.

(86) Rådet bekræfter disse konklusioner.

H. TILSAGN

(87) To selskaber afgav reviderede pristilsagn.

(88) Alle priser i tidligere tilsagn er systematisk blevet underbudt, og Kommissionen finder, at tilsagn ikke længere kan betragtes som et egnet middel til at afhjælpe skaden.

(89) Rådet bekræfter dette standpunkt.

I. TOLDSATS

(90) For at tilpasse foranstaltningerne til de ændrede omstændigheder og forhindre, at der forvoldes yderligere skade, bør antidumpingforanstaltningerne fastsættes på en sådan måde, at erhvervsgrenen i Fællesskabet kan opnå en rimelig fortjeneste i fremtiden, og nedgangen i salget kan bringes til ophør.

(91) Kommissionen har i den forbindelse beregnet de vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger for fællesskabsproducenterne inklusive en fortjeneste på 6 %, baseret på tidligere udbytte, hvilket blev anset for rimeligt med henblik på at sikre industrien produktive investeringer på lang sigt. Da forskellene mellem disse omkostninger og den gennemsnitlige eksportpris frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, er højere end dumpingmargenerne for alle berørte selskaber og lande, bør tolden fastsættes på grundlag af de konstaterede dumpingmargener.

(92) Der bør derfor indføres følgende antidumpingtold:

— Norge: 6,8 %

— Island: 6,8 %

— Sverige: 7,4 %

— Venezuela: 20,4 %

— Brasilien: 25,0 %

  — Companhia Brasileira Carbureto de Cálcio: 9,2 %

  — Ferbasa: 22,8 %

  — Rima Electrometalurgia: 20,5 %

  — Companhia Paulista de Ferroligas: 20,5 %

  — Companhia Ferroligas Minas Gerais Minasligas: 20,5 %

— Rusland: 74,0 %

— Ukraine: 74,0 %

— Kasakhstan: 74,0 %

(93) For selskaber, som ikke samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen, er det Kommissionens opfattelse, at tolden bør fastsættes på grundlag af de tilgængelige oplysninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 7, litra b), i forordning (EØF) nr. 2423/88. For ikke at belønne manglende samarbejdsvilje blev det fastslået, at de mest rimelige kendsgerninger blev fastlagt ved undersøgelsen, og at der ikke var nogen grund til at antage, at en told, der er lavere end den højeste nødvendige told, ville være tilstrækkelig til at fjerne den skade, importen forvoldte. Kommissionen finder det derfor nødvendigt at indføre den højeste beregnede told for ferrosilicium med oprindelse i hvert af de lande, der indgår i undersøgelsen.

(94) Kommissionen er som altid rede til at gennemføre en ny undersøgelse med hensyn til de selskaber, der ikke eksporterede den pågældende vare i undersøgelsesperioden, som ikke er forbundet med selskaber med eksport i den pågældende periode, og som har til hensigt at påbegynde en eksport til Fællesskabet.

(95) Rådet bekræfter ovenstående.

J. OPHÆVELSE AF FORORDNINGER OG AFGØRELSER

(96) Forordning (EØF) nr. 2409/87, (EØF) nr. 341/90 og (EØF) nr. 1115/91 samt afgørelse 91/240/EØF bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af ferrosilicium med indhold af silicium på mellem 20 og 96 vægtprocent, henhørende under KN-kode 7202 21 10, 7202 21 90 og ex 7202 29 00 (Taric-kode 7202 29 00 11) og med oprindelse i Norge, Sverige, Island, Brasilien, Venezuela, Kasakhstan, Rusland og Ukraine.

2. Tolden, der beregnes på grundlag af varens pris frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes således:

6,8 % for ferrosilicium med oprindelse i Norge

6,8 % for ferrosilicium med oprindelse i Island

7,4 % for ferrosilicium med oprindelse i Sverige

20,4 % for ferrosilicium med oprindelse i Venezuela

25,0 % for ferrosilicium med oprindelse i Brasilien (Taric-tillægskode 8731) bortset fra ferrosilicium fremstillet af nedennævnte selskaber, for hvilke der fastsættes følgende satser:

9,2 % for Cia Brasileira Carbureto de Cálcio, Rio de Janeiro (Taric-tillægskode 8729)

22,8 % for Cia de Ferro Ligas da Bahia (Ferbasa), Pojuca, Bahia (Taric-tillægskode 8730)

20,5 % for Cia Rima Electrometalurgia SA, Belo Horizonte (Taric-tillægskode 8734)

20,5 % for Cia Paulista de Ferroligas, São Paulo (Taric-tillægskode 8734)

20,5 % for Cia Ferroligas Minas Gerais, Minasligas, Contagem, MG (Taric-tillægskode 8734)

74,0 % for ferrosilicium med oprindelse i Rusland, Kasakhstan og Ukraine.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

4. Forordning (EØF) nr. 2409/87, (EØF) nr. 341/90 og (EØF) nr. 1115/91 samt afgørelse 91/240/EØF ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 1993.

På Rådets vegne

M. DE GALAN

Formand